

NGB art 10

Jezus: Gods Zoon

1 Zijn wezen

2 Zijn werken

3 Zijn waarde

Gemeente,

Jehova getuigen aan de deur. De meesten van ons zullen daar niet direct naar uitzien denk ik. Want je bent er zomaar niet klaar mee en hoe overtuig je ze? Want één van de wezenlijke verschilpunten tussen hen en de kerken is het antwoord op de vraag: is Jezus God? De kerk zegt: 'Ja' Jezus is God. De 2° Persoon in het goddelijke Wezen om het heel theologisch te zeggen. De Jehova getuigen zeggen: 'Nee'. Jezus is niet God. En als je dan zegt: ja, maar Jezus wordt toch de Zoon van God genoemd? En als de Vader God is, is de Zoon dat toch ook? Dan zeggen ze, ja zo wordt Hij genoemd, maar dat is pas later gekomen. Pas bij zijn geboorte of eigenlijk na Zijn opstanding heeft de Vader Hem tot Zoon aangenomen. Maar Hij was het niet echt van eeuwigheid en is alleen maar aangenomen tot Zoon, maar van een andere orde. En als je misschien denkt te weten: in Johannes 1 vers 1 staat toch: in den beginnen was het Woord en het Woord was bij God en was God. Het Woord is de Heere Jezus, en het Woord is God. Dan zeggen ze, ja, maar dat is verkeerd vertaald, kijk maar in onze Bijbel, daar staat het Woord was een god, met een kleine letter 'g', een engel, zo kun je het ook vertalen en dat is de juiste vertaling. Dan wordt het wel moeilijk, want eerlijk is eerlijk, die Jehova getuigen hebben er zich wel in verdiept en kunnen hun visie wel onderbouwen, misschien wel beter dan menig kerkganger en kerklid....

1 Zijn wezen

Laten we eens in de leer gaan bij de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Deze begint met een formulering die uit Hebreëen 1:3 komt. Dat de Zoon, Jezus, is het afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Zijn Zelfstandigheid. Niet de meest bekende omschrijving, maar wel een mooie. Jezus, Gods Zoon is het afschijnsel, de stralen, van Zijn heerlijkheid. Zoals de zon stralen heeft, zo is Jezus, de Zoon, de stralen van Gods heerlijkheid. Onafscheidelijk: zolang de zon er is heeft zij stralen. En die stralen komen uit het diepste wezen van de zon. En het uitgedrukte beeld van Zijn Zelfstandigheid. Dat is eigenlijk: afdruk, stempel. Zoals je vooral vroeger stempels had, originelen. Die kon je afdrukken op papier. Die afdruk was precies zoals het stempel was. Een kopie laten we zeggen in onze tijd. Zo origineel, zo afdruk, zo kopie. Dus hier: zo Vader, zo Zoon. Zelfde Wezen, zelfde eigenschappen.

En dan geeft artikel 10 verder aan dat dat niet pas is gekomen na Jezus' geboorte of opstanding. Want al bij de schepping wordt er gesproken over de Zoon. Genesis 1:1, Johannes 1;1-3, Hebr 1:2 en Efeze 3:9 geven aan dat de wereld is geschapen door God, door de Zoon, door

het Woord, door Jezus Christus. En dat wordt allemaal op dezelfde manier gebruikt en genoemd. Toen al was de Zoon er, en die Zoon was Jezus. Hij is de eniggeborene van de Vader. Niet pas in Bethlehems stal, maar eniggeboren betekent hier: van eeuwigheid af.

Dan zijn er nog teksten te noemen waarin Jezus duidelijk 'God' genoemd wordt. Johannes 20 waar Thomas zegt: mijn Heere en mijn God. Romeinen 9:5 waar staat uit de Joden de Christus is gekomen, Dewelke is God boven allen te prijzen in der eeuwigheid. Hebreen 1:9, een citaat uit Psalm 45 waar gezegd van de Zoon gezegd wordt, o God, uw God heeft U gezalft. Dan zijn er meerdere stukken uit het Oude Testament waar over God gesproken wordt, en als het Nieuwe Testament die aanhaalt wordt er gezegd: Jezus. Bijv Jesaja 6, dat visioen waarin Jesaja, de Heere de Heilige ziet op Zijn troon. En Johannes 12:41 zegt dan over de Jezus: dit zei Jesaja toen hij Zijn heerlijkheid zag en van Hem sprak. Zo kun je ook vergelijken Jes 45:23 en Romeinen 14:11 en Fil 2:10, Jesaja 8:14 en Rom 9:33 en I Petrus 2:7, Psalm 68:19 en Efeze 4:8, Ps 102:26 en Hebr 1:10. Kijkt u maar eens op de site morgen en handel met het pond ons toevertrouwd.

Verder is het duidelijk dat de Heere Jezus in de Bijbel aanbedding ontvangt en dat dat niet afgewezen wordt. Terwijl toch duidelijk in de Bijbel staat dat er maar Eén aanbedding ontvangen mag: God. Ja, in de hemelse heerlijkheid wordt het Lam, Jezus, de Zoon, toegezongen dat het waardig is te ontvangen alle lof, eer en heerlijkheid en dankzegging. Wat God toekomt wordt aan Jezus toegebracht.

De geloofsbelijdenis van Nicea heeft in 325 al terecht beleden: ik geloof in één Heere Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, geboren uit de Vader voor alle eeuwen; God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God; geboren, niet gemaakt, van hetzelfde Wezen met de Vader, door Wien alle dingen gemaakt zijn.

Nou kan iemand denken: maar maakt dit nou werkelijk zo'n groot verschil? Is dit nou zo belangrijk? Is het niet vooral een theoretische en theologische kwestie van hoe je teksten op moet vatten? Of Jezus Gods Zoon is of een mens tot Gods Zoon aangenomen na Zijn opstanding, moet je je daar zo druk om maken?

Jazeker, want om te beginnen is het nogal geen verschil ook. God en mens. Wie God zegt, zegt eeuwig, onafhankelijkheid, onsterfelijk, almachtig, alwetend, alwijs. Wie mens zegt, zegt: broos, kwetsbaar, sterfelijk, beperkt, begrensd, zwak. Als je een mens daarom God noemt of als God behandelt dan pleeg je afgoderij. Als je God mens noemt of als

mens behandelt dan doe je aan Majesteitsschennis. Als je als mens jezelf of een ander zo behandelt alsof je eeuwig, onafhankelijk, alwetend bent, dan pleeg je afgoderij. Maak je jezelf tot God. Als je God behandelt alsof Hij beperkt is, zwak, kwetsbaar dan doe je aan Majesteitsschennis. Daarover vertoort God Zich vreselijk. Dat is eigenlijk in de kern wat zonde is: als mens meer dan mens, God willen zijn, en God als mens behandelen. Eigenlijk is heel het geloofsleven daarmee getekend, met die strijd, om jezelf als mens te zien, en God als God. Om af te leren jezelf als God te beschouwen en God als mens te behandelen.

2 Zijn werken

Jezus is God. En dat weegt zwaar! Dat luistert nauw. Dat maakt ook kerst tot zo'n bijzonder gebeuren. Dat God tot ons komt in vlees en bloed. Want Jezus was er al voor Zijn komst naar de wereld in de stal van Bethlehem. Filippenzen 2 geeft dat heel duidelijk aan. Dat Hij het God gelijk zijn geen roef heeft geacht maar Zichzelf vernietigd heeft en de gestalte van een dienstknecht aangenomen heeft. En II Corinthe 8 dat Hij Die rijk was, arm is geworden om armen rijk te maken. Hij was rijk. God in de hemel. Werd arm: mens op aarde. Wat een wonder is kerst, de geboorte van de Heere Jezus. Want wat is dat een vernedering: God wordt mens. Wat een vernedering. God is in de hemel altijd zalig, gelukkig, omringd door engelen. God stelt Zich bloot aan lijden, pijn, smaad, lijden, sterven, dood. Alsof je als christen uit Nederland emigreert naar Noord Korea en je blootstelt aan vervolging en marteling. God komt van de hemel naar de aarde. De hemel, zuiver, rein, heilig, heerlijk, en dan de aarde: waar de zonde heerst, de stank van de ongerechtigheid hangt als smog. Alsof je als mens een steenkoolmijn in moet, donker onder grond, met een stank die je tegemoetkomt en die ondraaglijk is. God komt naar deze aarde. God, de Beledigde! De Gekrenkte! Hij wacht niet of mensen naar Hem vragen en naar Hem toekomen. Hij zou in eeuwigheid moeten wachten en nooit zou er één mens terugkeren tot Hem. Maar God komt Zelf. Beledigd en gekrenkt, maar Hij zoekt de mens, de belediger, de krenker, de misdadiger op. God komt in Zijn Zoon naar deze wereld. Dat is zo'n wonder! Zo'n genade, zo'n liefde.

Het geloof heeft Hem zo lief. U die dan gelooft is Hij dierbaar. O God, dat U gekomen bent. Dat U wilde komen, God Die mens werd, van de hemel naar de aarde, daar waar ik tot U had moeten komen, maar het niet deed en wilde, daar kwam U. Ik heb U beledigd, ik ben voor U weggelopen en ontvlucht, ik zit in gruwelijke stank en weerzinwekkende atmosfeer, en toch wilde u komen en mij zoeken en redden. Ik had het zo goed kunnen begrijpen als U het niet gedaan had. Niet ervoor over had gehad, niet gewild had. O God, hoe is het mogelijk! Waardig alle eer en

aanbidding en dankzegging.

En in de Zoon legt God Zijn hele hart voor ons open. Zien wij Hem in het hart. Hij is immers als de stralen van de zon als het stempel van het origineel. In Jezus zie ik God, want Hij is Gods Zoon. Sprekend de Vader. God, Die wil behouden, redden. God, Die niet komt om te verderven maar om te behouden. God, Die zonde haat en niet ongestraft kan laten blijven, God, Die zondaren liefheeft en geen lust heeft in hun dood, maar in hun leven. Gods Zoon is het, Die het hart van de Vader verklaart. Stromende van liefde, barmhartigheid, ontferming, wenend over ons verderf, innerlijk met ontferming bewogen over mensen. Zo ligt God daar in de kribbe. Zo komt God langs zij bij drenkelingen die onder dreigen te gaan in de golven van zonde en verderf.

En je zou dan Hem ontvluchten? Wegslaan, om je heen slaan weg, weg, laat me met rust, o God, laat me aan mijn lot over, laat me toch verdrinken, laat me toch mezelf ten onder brengen..... Ontvluchten hem, die je redden komt, Wiens lust het is je te behouden. Dan zul je eens roepen: heuvelen bedekt ons, bergen valt op ons om te bedekken voor de toorn van het Lam. Toorn goddelijke toorn, omdat Zijn liefde is versmaad veracht, weggeslagen.

En wat een wonder, als je daarvan genezen bent. Als Hij je daarvan genas. En je maakte van een ontvluchter tot een toevluchter, van een wegslaander tot omarmmer, van een verder zoekende tot een verderf vluchtende. Wat een wonder dat U dat mij gedaan hebt.

Jezus is God. Dat maakt kerst zo bijzonder. Maar meer nog: Jezus moest God zijn om het werk wat er te doen was. Want was wat het werk dat gedaan moest worden? De zonde moest weggedragen worden. En hoe kon dat? Door de straf op de zonde te dragen. Gods toorn en de vloek der wet te ondergaan. Daar moet je niet gering over denken, wat dat is. Gods toorn dragen, de vloek der wet. Daar zijn uitingen van, van Gods toorn, rampen en gerichten op aarde, maar ook verharding is een uiting van Gods toorn. Maar dat zijn er nog maar uitingen van, druppels van. De volle bui van Gods toorn dat is, dat is de hel. En dat is zo zwaar, zo erg, dat duurt eeuwig. Tenminste voor een mens. Als een mens Gods toorn moet dragen, duurt dat eeuwig, komt nooit een einde aan. En dan is dat de toorn tegen één mens. Maar om mensen te redden moest de toorn Gods tegen de zonden van het hele menselijk geslacht gedragen worden, van miljarden mensen dus, miljarden hellen zagezegd. Die toorn is als een stroom van kolkend water en kokende golven. Daar komt een mens niet tegenin gezwommen. En al zouden alle mensen die ene mens helpen en duwen om

hem ertegenin te laten zwemmen dan zou het nog niet lukken. Misschien vreemd voorbeeld, maar het moet wel duidelijk zijn: als je Gods toorn met een olifant vergelijkt, dan zijn wij maar mieren. Stel je een mier voor die ene olifant weg moet duwen. Al zouden miljoenen mieren dat tegelijk proberen dan lukt dat nog niet. Daarvoor is iets nodig van andere orde. Al zouden alle mensen van de wereld die ooit geleefd hadden die toorn God proberen weg te duwen of ertegenin te zwemmen, onbegonnen werk. Daar zijn geen mensen voor nodig, daar is God voor nodig. Alleen God kan tegen die stroom van toorn inzwemmen, die last wegdragen. In de tijd van Zijn leven, in die drie uur aan het kruis, nederdalend ter hel en Gods toorn ondergaand, en wegdragend en er doorheen zwemmend om de weg tot God open te leggen. Daarom moest Jezus God zijn. Voor het werk wat er te doen was. Het onmogelijke werk voor mensen.

Wat heeft het geloof Jezus lief. Dat Hij God is: Hij kon zeggen: Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven, de toorn Gods waaronder wij eeuwig hadden moeten verzinken heeft Hij gedragen. U kon dat! God uit God. U wilde dat! U wilde dat, liever dan dat U mij zag wegzinken voor eeuwig, ging U er Zelf in. Had U dat niet gedaan dan had ik het moeten doen en ik was er eeuwig in gebleven en nooit uitgekomen, nooit doorheen gekomen. Ik had moeten. Ik moest. Maar Gij hebt. Ik had moeten, maar hoeft nooit meer! En U laat nooit meer los. Gij zijt God, Die zeggen kan: Niemand zal ze uit Mijn hand rukken.

Kent u deze Jezus? Hebt u Hem nodig en lief gekregen? Dan mag u ook weten: omdat Hij God is hoeft u Hem niet te helpen. Nog niet voor het minste. Hoeft u niet iets te doen om ook een beetje die toorn te helpen wegduwen en wegdragen. Daar hoeft u mag u niets aan doen. Dat kan Hij echt helemaal alleen. Zonder hulp van u of jouw.

Jezus verachten dat is: geen redding mogelijk! Je krijgt het zelf nooit voor elkaar. Je gaat er zelf eeuwig in onder en komt er nooit meer uit. De Jehova getuigen zeggen: de ongelovigen worden vernietigd en voelen geen straf en pijn. Maar dan zie je ook dat alles samenhangt met alles. Dan denk je ook anders over Gods toorn.

3 Zijn waarde

Jezus is God. Zo is Hij neergekomen naar de aarde en heeft Hij Gods toorn gedragen. Daarom belijdt art 10 aan het einde: zo is Hij dan de ware, eeuwige God, de Almachtige, Die wij aanroepen, aanbidden en dienen. Dat vinden wij in de Bijbel. En dat komt alleen God toe.

Aanroepen, aanbidden en dienen zoals hier bedoeld.

* Omdat Jezus God is en naar de wereld kwam en Gods toorn droeg roepen wij Hem aan. En dat woord betekent dat je door te schreeuwen iemands aandacht op je wil vestigen om je te redden. Met geloof dat hij dat kan en wil en zal doen. we vinden het in de Evangelien dat blinden Jezus aanroepen: Zoon Davids ontferm U onzer. Dat discipelen in de storm op zee tot Jezus vluchten Die ligt te slapen en Hem aanroepen: Meester, red ons wij vergaan. Wij zijn zo verloren, in zo grote nood, dat alleen U ons helpen en redden kunt. Wij zijn zo verloren dat alleen U ons redden kunt en daarom roepen wij U aan.

Dat is geloof! Jezus aanroepen. Dat belijdt artikel 10: dat doen wij. Hem aanroepen. Wij zijn hulpeloos en reddeloos. Maar Jezus, Die God is, kan en wil redden. En dat wordt in het geloofsleven niet minder, maar juist meer. Dat verdiept en verintensieveert zich alleen maar als het goed is. Erkennen dat je hulpeloos bent. In verzoeking, om kruis te dragen, om schuld kwijt te raken, om tot God terug te keren: hulpeloos, de stroming is te sterk voor me, ik ga erin mee, ik ga erin onder, het zijn draaikolken. Heere Jezus, Zoon van God, ontferm U mijner. Zo begin ik elke dag. Als ik alle verzoeken voor me zie, en taken en kruis. Zo eindig ik elke dag, als ik terugzie, mijn zonden en mijn schuld. En dat wordt alleen maar meer en intenser. Ja? Die wij aanroepen. Geen best teken als dat tanende is. Omdat wij zo weinig nood zien en onszelf overschatten, zo weinig schuld zien en daar niet zo aan tillen. Of omdat wij niet meer geloven dat Hij redden kan, en ons afvragen helpt het wel om Hem te roepen? Is de nood niet te groot, en duurt Zijn hulp niet al te lang? Geen best teken als dat aanroepen afstervende is. Jezus is God. Roep Mij aan in de dag der benauwdheid. En daarmee bewijzen wij Hem de eer die Hem toekomt. Erkennen wij Hem als God. als wij Hem aanroepen en daarmee te kennen geven: Gij alleen kunt redden. Wat doet kleingeloof en ongeloof Hem oneer aan!

* En Die wij aanbidden. Dat komt in de Evangelien nogal voor, vooral in Mattheus. Wijzen uit het Oosten, overste over 100, twee melaatsen, Kananese vrouw, discipelen na Pasen, zijn aanbidden Jezus. Dar zit de erkenning in: Gij zijt God, U hebt alle recht en macht om te doen met ons wat U wilt. Zoals vroeger slaven een koning te voet vielen

en daarmee uitdrukten: U hebt alle recht en bevoegdheid om te doen met ons wat U wilt. En dan waren dat vaak despoten en tirannen van koningen. Maar Jezus is de goede Koning. Hem aanbidden: Heere Jezus doe met Mij wat goed is in Uw oog. U hebt alle recht en bevoegdheid. Ik heb geen aanspraak of dwang uit te oefenen. Ik erken U als God, die recht hebt te doen met mij wat U wilt. En ik erken U als Degene Die het gedaan hebt. Al mijn heil, al mijn bestaan is aan U te danken. Mijn hele redding is 100 procent aan U te danken. U kwam naar de aarde U droeg de toorn voor mij weg, U verwierf de Heilige Geest Die mij geloof gaf. U aanbid ik. Alle eer voor U en ik buig in het stof. En dan zit er ook de kant aan van: ter beschikking stellen. En dat wordt alleen maar meer, die onderwerping en die erkenning dat Jezus God is en alle recht en macht heeft. Alleen aan Hem te danken. Dat wordt alleen maar meer. Dat ik buig en dat ik Hem verhoog. Ja toch? Geen best teken als dat wegebt. Als mijn aanbedding wegebt, mijn erkenning van Zijn recht en macht. Mijn dankzegging dat alleen en alles van Hem gekomen is. Als mijn hart dat niet meer zo voelt en beleeft en niet meer toe gedrongen voelt. Mag Hij er vanavond weer eens op terugkomen en naar dingen?

En Hij is Degene Die wij dienen. Zoals Paulus zich vaak noemt: een dienstknecht van Jezus Christus. Slaaf. Dat dienen is een volstrekt en onbegrensd dienen: in alles wat hij zegt en vraagt. Boven wat mensen zeggen en van mij willen of vragen. Boven wat mijn gemak of vlees en vlees en bloed voor wensen heeft. Boven elke prijs die het kost aan strijd, verlies, vervolging, ja zelfs mijn leven. Absolute, onbegrensde dienst aan Jezus. Dat komt alleen Iemand toe Die God is. Zo mag je nooit een mens dienen, zo mag je je nooit aan een mens verbinden, hoe hoog van positie hoe lief je hem ook hebt. Zulke dienst, zulke gehoorzaamheid komt alleen God toe. Jezus toe. Die dienst vraagt Hij ook indien iemand achter Mij komt en niet haat, ten achter stelt, man of vrouw of kinderen, geld en goed, akkers of eer, ja zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn. Dewelke wij dienen. Gehoorzaamheid aan Jezus gaat voor alles. Nавolging van Hem mag alles kosten.

Dat is het geloofsleven, ja toch? Wat Jezus vraagt, denk aan de Bergrede, Hem gehoorzamen. Wat het kost denk aan smaad of vervolging, Hem volgen. En je verlangt dat je het meer zou kunnen, meer kracht voor had. Almaar vuriger, krachtiger en onvoorwaardelijker, spontaner. Ja toch? Geen best teken als dat inzakt en wegebt. En bezwaren krijgen de overhand: ja, maar wat al die of die zeggen, ja maar dat kost me wel veel hoor aan strijd en tijd, ja maar dan gaat het zo diep en ver, dan kost het me zoveel? Vanavond laat Jezus zien: dit kostte het Mij: komen naar de wereld, dragen van de eeuwige toorn van God? Kan het u meer kosten? Vraag Ik meer van u dan dat Ik voor u deed? Zie op Jezus! En je verlangt toch weer: o kon ik U maar dienen, meer dienen, meer voor U over hebben, hartelijker U volgen, meer strijden en vuriger strijden.

Totdat ik U nooit meer tekort zal doen, eeuwig zal aanbidden en volkomen U dienen. God, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen.